Kopec - Spálený, Petr

Za jistým městem stojí jistý kopec,
tam jeden pán chodíval každý den,
říkalo se, že prý za jednou dámou
s rudými rty a vlasmi jako len.

Při spáteční cestě městem si zpíval,
a úsměv svůj neměl chuť do tmy skrýt,
budil spáče, spouštěl otázek příval
co ten chlap na tom kopci může mít.

Vědeli všichni, že zlatý důl to není,
nenosil sebou krumpáč ani rýl.
Přišel pod kopec a v tu ránu byl pryč !

Pátrali jsme kudy a kam to chodil,
musela tam snad tajná chodba být,
tou zmizel a nám otázku hodil
co ten chlap na tom kopci může mít.

Vím, že se právě asi všichni ptáte,
jaké ten kopec kouzlo ukrývá,
k tomu Vám řeknu, to kouzlo věčných toulek
je velké a vůbec ho neukrývá.

Ten jistý pán miluje dál procházky,
je mu sto let, však denně musí jít,
a z kopce, jehož smích nám vrací otázky
co ten chlap na tom kopci může mít